

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 2. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Česa treba narodu?

V teh dneh volilnih borb po naši deželi se je uprav pokazalo, česa najbolj treba našemu narodu, da se približa cilju zaželjenega resničnega napredka; — da, te volilne borbe so uprav iztisnile na svetlo ono eminentno potrebo našega naroda v pogledu zdravega napredka, na katero potrebo žalibog, kakor vidimo, se najmanje ozira ona organizacija v deželi, ki si je sama zapisala na pročelje — narodno-napredna.

Kajti baš v teh dneh volilnega vrvenja se je pokazala na našem narodu neka grda rana, katera nas napolnjuje s strahom za naroda srečno bodočnost, ako se tega madeža ne osvobodi; ta madež je — napredujoča demoralizacija v širokih slojih našega ljudstva.

Od vseh modrih mož našega in preteklega časa je priznано načelo, da je prava podlaga narodnemu napredku njega moralno stanje. Narod, čegar obstanek ne temelji v zdravim morali, ne more računati na boljšo bodočnost, a je tudi najmanje sposoben za čili, vsakojaki napredek.

Prvi pogoj v tem pogledu je, da se narod zaveda svoje osebne in narodne vrednosti, svojega osebnega in narodnega ponosa, — čednostij, katerim ne more blizo še tako ognjusna izkušnja.

Kako pa se zaveda te vrednosti, tega ponosa precejšen del našega naroda po deželi, to smo videli skoro na vseh dose-danjih voliščih, ko je naše ljudstvo prodajalo svoje prepričanje — za kozarec vina, košček mesa in jedno smodko! Ko pa se je navžilo teh judeževih užitkov, potem je hrumelo in divjalo proti stranki, na katero je bilo nahujskano, kakor zbesnela žival. Pravemu rodoljubu, ako je moral gledati take pojave moralne propalosti, pa se je krčilo obupa srce nad dejstvom, da smo še tako daleč v kulturi.

Namen tem vrstam ni, ni obsojati ni odobravati ciljev jedne in druge nasprotujočih si strank, pred očmi nam je ta hip jedino le narod v masi in njega bodočnost. In ta pogled je zares — žalosten.

Pri tej priliki se moramo nehoti spominjati dogodkov za časa volitev širom našega Primorja, volitev, na katerih so padale žrtve slovenske narodne ne-

zavesti v nenasitno žrelo naših političnih drugorodnih sovražnikov, Italijanov. — Z žalostjo moramo misliti na ono prodano našo kri, ki je šla v narodno izdajstvo tudi za kozarec vina, žganja, ali tudi za jedno bliščečo dvojačico, — stereotipna „Jurina in Franina“ v „Naši Slogi“, sta celo trdila, da za kos „puliča“, t. j. za kos mesa od — mladega osliča! Te prikazni slovenskega odpadništva so tako žalostne, da se mora človek vzpričo njih sramovati svojega slovenskega imena.

Toda kaj pravimo: te prikazni odpadništva še niso bile tolikanj pomilovanja vredne napram onim, ki se pojavljajo na sedanjih volitvah na Goriškem.

Kajti ondi pesti italijanski bogataš priprosto nerazsodno ljudstvo z različnimi grožnjami in obljubami, predočujoč mu neki gotovi cilj, — ali kaj je smoter podobnih pojavov med našim ljudstvom tukaj na Goriškem, kjer se nam še ni boriti vedno proti drugorodnemu sovražniku, marveč kjer je boj med svojci? Tu je tak pojav jedino le dokaz ljudske moralne propalosti.

Ali vzemimo samo slučaj, da bi to naše ljudstvo prišlo v položaj, da mu nastavi politične mreže nasprotnik — kaj bi se potem zgodilo? Ali ne bi šlo trumoma v narodno odpadništvo za kozarec vina in jedno smodko? Opozoriti moramo samo na dejstvo, da se naši nasprotniki že veselje našega razkola in da neprikrito izražajo svoje simpatije za — nasprotno stranko. Ali ni to jako sumljivo znamenje, da pričakujejo naši smrtni sovražniki bogate žetve v našem narodu za se prej ali slej?

Ali se ne pravi uprav pripravljati temelj narodnemu izdajstvu, ako se celo vzgajajo v ljudstvu take reči? Na čegavo vest pade potem vsa teža nesreče, ki utegne zadeti naš narod vsled tega?!

Naše ljudstvo, ko daje od sebe taka spričevala propalosti, dela to v neki nezavesti, za kaj prav za prav vse to dela. Elementi pa, kateri hodijo v tem pogledu ljudstvo zapeljevat, delajo to pač iz različnih osebnih nagibov, ali ljudstvu čeljustajo, da se treba otresti „farovške komande“ ter da treba duhovnike pognati v cerkev itd. Takim naukom se kažejo radi dovzetni oni, katerim je sploh trn v obeh nadzorstvo iz cerkve. In to je v prvi vrsti nemisleča mladina in nekateri drugi faktorji v trgih in

vaseh, ki se ne zavedajo svoje prave narodne dolžnosti.

No, značilno na to stran paje tudi, da se ljudi, ki so pripravljani prodati svoje prepričanje za pijačo, ne nahaja v onih krogih, na katere baš upliva narodna duhovščina in da so ti krogi veliko boljše narodno vzgojeni, kakor pa oni, ki stojé nekako sovražno nasproti cerkveni vzgoji.

Že to in pa dejstvo, da se baš narodno-napredna organizacija poslužuje za svoje cilje ljudij, ki prodajajo svoje prepričanje za požirek vina in ki je radi tega baš nasprotna pogojem zdravega napredka, — že to kaže, česa treba našemu narodu, da se ohrani: moralne vzgoje, iz katere raste zvestoba in značaj in čedno nravstveno življenje.

Na teh volitvah so zadobili najjasnejše prepričanje oni, katerim je res do zdravega napredka, česa je treba storiti, da se doseže pravi smoter: ljudstvo najprej vzgojiti moralno, da postanejo nemožični taki pojavi propalosti, kakoršni nas presenečajo zdaj.

Zato kličemo vam, katerim vam je smoter volilnega boja ambicioznost in koristolovje, kličemo: **pazite, kaj delate!** Kajti strašna je odgovornost, ki si jo nalagate pred narodom, s tem, da zavajate ljudstvo v neznačajnost, ker narod vas bode preklinjal, ko vas in vaših teženj že davno več ne bo!

Dopisi.

Iz Št. Andreža. Kakor znano, je Nj. Veličanstvo presvetli cesar odlikoval našega župana g. Andreja Lutmana s srebrnim križcem skrono in sicer o priliki Njegovega prihoda v Gorico. Z ozirom na to odlikovanje je povabil gosp. župan pretekli torek vse starešinstvo k sebi na kozarec vina ter imel pri tej priliki lep primeren nagovor. Dejal je, da to odlikovanje ne zadene samo njega, marveč celo štandrežko občino, katerej je v posebno čast in ponos. Ob enem je izvajal pomen odlikovanja tudi v tem smislu, naj bi štandrežki občani še tudi nadalje živeli med seboj v slogi, prijateljstvu in ljubezni kakor so dosedaj, ter si tako zaslužili trajno odlikovanje v znamenju križa, ki je simbol ljubezni in prijateljstva.

Nadejamo se, da niso padle besede našega vrlega župana na pusta nerodo-

kar z rokama lomil.

Grem h gospoj. Jedva sem bila prišla čez prag, pa že vpraša stara: „Ali ostaneš? Nikar ne zameri!“ reče. „Moja hči te ne bo žalila: zdaj nekako ni nič kaj zdrava.“

„No če si razžaljena“ — reče hči — „saj se te ne dotaknem več!“

„Kako bi ne bila razžaljena, gospica? Ali ste mi morda kaj dali, ali kaj, da se vam bom še zahvaljevala?“

„No, naj bo dosti tega!“ reče stara. „Pogodimo se na vse leto. Koliko zahtevaš?“

„Nu, tedaj pa hočem dvajset rubljev“, rečem. „Če mi daste toliko, ostanim, če ne, pojdem služiti drugam. In pa ves denar hočem naprej.“

Jeli ste se pogajati: da je zelo drago in da denarja ni mogoče dati vsega hkratu. A jaz — kakor rečeno, nisem odstopila od svoje besede.

„Nu — praviti — s teboj ni nič začeti! Damo ti dvajset rubljev, ali ne

vitna tla, marveč, da so si jih zapisali navzoči v srce ter da se bodo po njih ravnali oni in vsi občinarji lepe štandrežke občine. Pohvalno moramo omenjati, da se tudi pri tej priliki ni pozabilo našega prepotrebnege „Šolskega Doma“ v Gorici in da se je zbralo zanj svoto 20 K in 22 vinarjev.

Iz Štanjela. — Velik trn v peti je lažnjivecu po poklicu, da se izrazimo po „Sočino“, ki dopisuje temu listu s Krasa, naš preljubljeni kurat gosp. Josip Štrancar. Njemu seveda bi bilo najljubše, ako bi gospod kurat, v nemar puščaje svoje rodoljubne duhovenske dolžnosti, mirnim okom gledal, kako „narodno-napredne“ duševne propalnice slepijo naše ljudstvo ter ga tirajo v gotovo duševno in gmotno pogubo. Zato se pa zaganja vanj neprenehoma, ga obrekuje in obsipa z raznimi psovkami, kar je pa gosp. kuratu le na čast; kajti res čudne misli bi imeli mi o gosp. kuratu, ako bi ga hvalili — taki ljudje. — Ako gospod kurat Štrancar pripoveduje ljudstvu o zaslugah dr. Gregorčiča za nas goriške Slovence, potem ne stori drugega nego svojo dolžnost, da zavrača nesramne napade, ki jih siplje list „Soča“ na najzaslužnejega moža za slovensko stvar na Goriškem.

Naš namen ni, se tu dalje pripraviti s puhloglavcem, nego izjaviti se moramo na tem mestu, da je ostudna laž, kar piše „Soča“ o tem, da računa naš kurat strankam več kakor mu gre pri izdajanju listin, ali pa pri štoli. Nasprotno je pač res in zato imamo vse polno prič, da računa g. kurat pri vseh takih prilikah še manj, nego je bila dozdej pri nas navada.

Enako je tudi ostudna laž, kar piše „Soča“, da so mu noge odpovedale ter da sta ga dva moža peljala domov iz Kobdilja, kjer bi bil „grdo ropotal“, res je le, da je bil g. Štrancar v Kobdilju in da ga je po temni noči s svetilko domov spremljal štanjelski poljski čuvaj, kar se pa sme zgoditi, ako je to „Sočinemu“ dopisniku prav ali ne.

Sicer pa, kakor rečeno, kaj se sme verovati „Soči“ in njenim dopisnikom, o tem smo se že popolnoma prepričali in ponavljamo, da se nam zdi vsakdo sumljiv, katerega „Soča“ hvali ali celo priporoča.

vse na enkrat. Daj svojo knjižico — tu imaš petnajst rubljev.“

Vzela sem, misleča, naj bo vsaj petnajst; brat jih zdaj zelo potrebuje. Dam gospé službeno knjižico, ki mi jo je bil dal najni gospod, vzamem denar, pa se zahvalim in grem k bratu.

„Na — pravim — bratec moj, naj ti bodo v dobro!“

Ostal je dva dni pri meni. Veselo je bilo, da sem ga mogla videti in se z njim pogovarjati. Svoj človek je vendar le svoj!

In zdaj služim pri istih gospodarjih. Še dva meseca imam, da doslužim leto. Oh težko je — Bog ve da — služiti hudim gospodarjem! Ali treba služiti: če se vdinjaš, se prodaš! Ali ko dostanem leto, mi morda da Bog, da najdem dobro službo. Če le hočeš, že najdeš moko za svojo roko! — Delavec je hlebavec!

LISTEK.

Blaga svâst.

Maloruski: M. Vovčok.

(Konec).

X.

Ko smo se tako prepirale in mirile, pripelje se nekdo pred vrata. Pogledam — svojim očem nisem mogla verjeti — bil je moj rodni brat!

Skočim ven k njemu. „Oh, brate moj, sokol moj! A pravili so mi, da si zelo srdit na me?“

„Ne, moja rodna sestra!“ — pravi. — „Prišlo je tako, da senemam niti na koga srditi, niti koga tožiti. Potreba me je postarala in stisnila.“

Pogledam in na prvi pogled sem opazila, da je nekako upadel in počrnel. In kak mladenič je bil nekoč; vesel pa rejen kot mesec... In kar solze so me oblike.

„Zakaj te je Bog prinesel, brate?“

„Namenil sem se iti, pa sem šel. Že dolgo me stiska britka žalost. Hotel sem te obiskati in videti božji svet.“

Sedla sva pri vratih in govorila sva ter tugovala, in čas nama je hitro potekal. On je pripovedoval, kako je nastalo njegovo uboštvo; in da ga žena sicer ljubi, da je pa zelo nezadovoljna; in kako rastejo otroci, pa se me ne spominjajo. Čuli da so od ljudij, kje sem in kako živim, pa so bili tako veseli, da je bilo kaj.

A jaz rečem: „O moj ljubljani brate! Ti si mi edini na svetu, ti si mi oče in otrok in rodbina! Dokler morem delati, delati hočem za te in za tvoje otroke. — Zdaj nemam nič, samo dva rublja sem zaslužila in ne vem, ali mi ju dajo. Ali pogoditi se hočem za letno plačo. Nagovarjajo me, naj ostanem; naj mi dajo torej groše naprej... Pa ti jih dam in poneseš jih ter kupiš, kar je najbolj potrebno doma.“

„Bog ti povrni, sestra!“ A sam je

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.



Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli,
dvorni založnik Nj. Svetosti papeža Leona XIII. v Ljubljani.

Podpisane si usoja naznaniti Vašemu Blagorodju, da je doposlana tinktura za želodec rabila z dobrim uspehom pri želodčnem ter črevesnem kataru kakor tudi v boleznih na jetrah in obistih.

Gradec, dne 2. februarja 1897.

Bolnišnica usmiljenih bratov

Provincijal:

F. Emanuel Leitner, višji zdravnik.

Blag. gosp.

Gabrijel Piccoli,

Ljubljana.

Ze mnogo časa svetujem vsem, kateri trpijo na bolečinah v želodcu in nerednostih v črevesih, da uporabljajo Vašo izvrstno želodčno tinkturo, kojo sem jaz sam uporabljal s prav izvrstnim uspehom. Z odl. spoštovanjem

Momjan (Istra), 6. oktobra 1900.

Don Peter Franceschini,

župnik.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorlca,

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Nova knjigovoznica,

preskrbljena po najnovejših zahtevah in z najnovejšimi pripravami

v Gorici,

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ tik „Krojaške zadruge“.

Priporoča se preč. duhovščini za prevezavo misalov; slavnim krajinim šolskim svetom in učiteljstvu za prevezavo šolskih knjizic in sploh za vsako delo, bodisi v popravilo ali na novo izdelanje, za kar zagotavlja trpežni izdelek in točno postrežbo po jako kulantnih cenah.

Rojakom v mestu in okolici se priporoča udani

Ivan Bednařik,

knjigovez.

Najbolje tamburice izdeluje in razpošilja

Prva sisačka tvornica tambura

J. Stjepušin,

Sisak, Hrvatska.

Odlina ikovana pariški svetovni razstavi l. 1900 in milenijski razstavi l. 1896.

Cenike pošilja na zahtevanje vsakemu brezplačno.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pišče n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

ovca v Semeniški ulici h. št. 1. trg v lastni hiši, kjer je „Trg. obrt. zadr.“

1. Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2 %;
2. Posojila daje: a) na vknjižbo po 5 1/2 %; b) na menice po 6 %; c) na tekoči račun po pogodbi.

Prijatelji in somišljeniki agitujte za **Centralno posojilnico** v Gorici, ulica Vetturini št. 9. Uradne ure od 8-12.

1. Glavni deleži po 200 K s trikratno zavezo;
2. Opravilni deleži po 2 K s petdesetkratno zavezo;
3. Upisnina: a) glavnih deležev ne glede na število 4 K; b) opravnih deležev 1 K.

Tiskovine za prošnje v dosego brezobrestna posojila vinogradnikom, ima v zalogi **„Narodna tiskarna“.**

C. kr.  priv.

civilni, uradniški in vojaški krojač na Travniku št. 22, I. nadstropje v Gorici.

M. POVERAJ,

priporoča p. n. občinstvu svojo izborno zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn, obleko, sobne in dežne plašče

Velika izber

zavratnic in ovratnikov, perilo, Jäger-srajce, sploh vse k obleki spadajoče; prodaja zdravo in trpežno blago tudi na meter; vse jako po ceni.

Civ. in duhovenski povrtniki od gl. 15.— nap.

Povrtniki letni 9.—

Obleka možka 8.50

za dečke 1.80

Nepremočljivi havelok 9.—

Cene stalne; 5% odbitka. Vsako naročilo izvrši se točno.

Kolesarji pozor!

Podpisani naznanja gg. kolesarjem, da ima v zalogi dvokolesa iz najboljšega materiala po jako nizkih cenah, in sicer od 170 kron (85 gld.) naprej opremljene z vsemi potrebščinami (komplet). — Ob enem priporoča gg. krojačem in šiviljam svojo veliko zalogo raznovrstnih šivalnih strojev najnovejših sistemov od 48 kron (24 gld.) naprej. — Poroštvo 5 let. — Daja tudi na obroke.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Šuligoj,

urar v Kanalu.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. št. 23,

(v hiši g. dr. Lisjaka)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. Cena primerna, postrežba dobra.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

G. Likar,

Gorica, Semeniška ulica št. 10.

Trgovina pisarniških in šol. potrebščin.

Raznovrstno papirnato blago.

Knjige: molitvene, šolske in vpisne.

Tiskovine iz „Narodne tiskarne“ po enaki ceni. Preskrbuje tisk vizitnic, računov, kuverte z napisi.

Sprejema v vezanje knjige.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

ROJAKI, POZOR!

Podpisani trgovci jestvin si štejejo v čast, naznaniti p. n. občinstvu, da so vsled skupnega naročevanja na debelo vsemu blagu, katero naročujejo edino le pri slovenskih veletržcih, kakor pri tvrčki M Truden v Trstu i. t. d., cene zdatno znižali.

Nadejajo se torej, da jih bodo podpirali tudi rojaki, in to temveč, ker je blago izborno in sveže ter postrežba točna.

Z odličnim spoštovanjem

Ant. Vrčon v Skriljah, Al. Kosovel v Velikih zabljah, J. Mrevlje v Sv. Križu, Ivanka Vodopivec v Kamnjah, Fr. Birsa v Vrtovinu in I. Jerkič v Dobravljah.



Mirodilnica (drogerija)

v Tržni ulici

v poslopiju okrožnega sodišča je bogato založena

z blagom najboljše vrste

ter more na drobno in debelo po skromnih cenah postreči kmetovalcem in obrtnikom, gospodarjem in gospodinjam in vsem zasebnikom, ki potrebujejo mirodilniškega blaga,

Posebno se priporoča cerkvenim oblastim, županstvom, uradom, šolskim vodstvom, društvom, javnim in privatnim zavodom, tvornicam, mojstrom, trgovcem, živinozdravnikom, pirotehnikom itd. — Priporoča zlasti barve suhe in oljnat, aniline in lesna barvila za obleko, bronza; pokosti (lake), sušilo, zamasko (kit), votlič, razne krede, fini cement portlandski, čopiče, ščetki, oteralice za noge, šablone, zamaške, gobe milo, sveče, vžigalice, petrolej; najfineje žveplo in bakrani vitrijol; cevi in druge reči iz kavčuka (galoše), razne soli, zdravilna zelišča, mineralne vode, cedilke, (gume), cerkveno kadilo in kot primeso dišeči storaks; razna čistila, gladila in mazila; prepace za kilo, obveze in drugo kirurgično orodje, pogačo za pse; toaletno milo in drugo lepodišeče blago (parfumerije); potrebščine za fotografije itd

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni vhod v Gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, Gosposka ulica št. 14, (blizo lekarne Gironcoli).

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe so po nemškem slogu. Pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov. Sprejema vsa naročila in izdeluje po izbori obrisa, najceneje in v najkrajšem času. — Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice iz trsja in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapcarije. —

Reči, katerih ni v zalogi, preskrbijo se po izbori cenikov točno, trdno ter v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravilo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

„Ljubljanska kreditna banka“ v Ljubljani Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim. Zavarovanje proti kurzni izgubi. Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjizice, na tekoči račun in na girokonto s 4 1/2 % obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga. Eskompt menjic najkulantneje. — Borzna naročila